

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavet Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 138

דף קלח

- א. הכותב נכסיו לאחר וצווח המקבל.
- ב. שכיב מרע שאמר תנו לפלוני ולפלוני ולפלוני.
- ג. תנו לפלוני כראוי לו
- ד. אם עושים (עדים וב"ד) מעשה אע"פ שאין מכירין.
- ה. כתב גוף נכסיו לבן אחד והיה בהם פירות.
- א. א, הכותב נכסיו לאחר וצווח המקבל שאין רוצה בהם לא קנה.
- ב. שתק בתחילה כשקיבל השטר ואח"כ צווח קנה שכבר זכה בהם כששתק.
- ג. זיכה לו ע"י אחר בפניו והוא שתק בשעת קנין וכשבאו למסור לו השטר התחיל לצווח, לחכמים קנה ולרשב"ג לא קנה.
- ב. א, שכיב מרע שאמר תנו מעות לפלוני ולפלוני ולפלוני ומת ויצא עליו שטר חוב (שהשכיב מרע היה חייב לפרוע חובו), גובה מכולם.
- ב. אמר תנו לפלוני ואחריו לפלוני ויצא עליו שטר חוב גובה מהאחרון, אין לו (מספיק) גובה (את השאר) משלפניו, אין לו גובה משלפני פניו שכל הקודם בשטר זכה ראשון.
- ג. שכיב מרע שאמר תנו מאתים וזו לפלוני בני בכור (או פלונית אשתי או פלוני בעל חובי) **כראוי לו**, נוטלן ונוטל גם את חלק בכורתו (והאשה את כתובתה, ובע"ח את חובו), שדורשים את יתור הלשון (שלא היה צריך לומר **כראוי לו**) שכונתו להוסיף לו מאתים זח חוץ מהמגיע לו. ואם לא אמר **כראוי לו** יד המקבל על העליונה אם ירצה נוטל מאתים וזו ואם ירצה יטול חלקו המגיע לו (בבכורתו או כתובתה או חובו) אבל לא יטול חלקו וגם מאתים וזו.
- ד. א, שכיב מרע שאמר פלוני חייב לי מנה העדים כותבים דבריו אע"פ שאין יודעים אם באמת חייב לפיכך כשגובים היתומים צריכים להביא ראיה שהוא חייב דברי ר"מ וחכמים אומרים אין כותבים העדים אלא א"כ מכירים לפיכך גובים היתומים בלי ראיה אחרת.
- ב. ורב הונא גרס הפוך: לפי ר"מ אין כותבים אלא א"כ מכירים ולפי חכמים כותבים אע"פ שלא מכירים. ואפילו ר"מ לא מעיקר הדין אמר שאין כותבין בלי להכיר, שמצד הדין כותבים אלא שחששו שאם יכתבו שמא יבואו ב"ד טועים ויגבו עפ"י עדותם.
- ג. והלכה כותבים בלי להכיר ואין חוששים לב"ד טועים שאין ב"ד סומכים על עדים בלי לבדוק. אבל במעשה ב"ד כגון חליצה ומיאון אין עושים אלא א"כ מכירים (לפיכך כותבים לה שטר להתירה בחליצה ומיאון זה) דבזה חוששים שיבואו ב"ד טועים ויסמכו על הב"ד הראשון בלי לבדוק אם הכירו או לא.
- ה. האב שכתב נכסיו לבן אחד שיזכה בגוף הקרקע מהיום ובפירות לאחר מותו, תולש האב פירות ונותן לכל מי שירצה. ומה שהניח תלוש כשמת הרי הוא של כל בניו ולא של מקבל בלבד ופירות המחבורים של המקבל. ואם מכר הבן לאחר את גוף הקרקע בחיי האב ומת האב והניח פירות אפילו מחבורים הרי הם של יורשים ולא של לוקח.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés